

Spxxn P: «El disc surt de la sensació que tot està a punt de petar»

Conversem amb el raper santcugatenc sobre 'Demà el món s'acaba', l'àlbum que ha fet conjuntament amb el productor Scotty Dk

Spxxn P i Scotty DK

L'àlter ego musical del realitzador Pere Sala és **Spxxn P**. Juntament amb el productor **Scotty DK**, presenta *Demà el món s'acaba* (Kasba Music, 2022), un àlbum apocalíptic que crida a viure la vida intensament: amb tots els moments d'eufòria, però també amb les desinflades. La proposta fa un pas més en l'electrònica que ja explorava al seu debut *Oblidar* (Kasba Music, 2020) i fusiona la veu del raper amb uns beats més durs, però amb influències de melodies rockeres. Parlem amb el raper de Sant Cugat sobre aquest nou àlbum que avui publica.

Com ha estat el procés de creació d'aquest disc?

Doncs bastant estès en el temps. El vam començar a fer durant el confinament l'**Scotty DK** i jo, cadascú a casa seva: ell m'enviava beats i jo anava escrivint. Tot va començar allà, i per això el disc es diu *Demà el món s'acaba*. Després hem anat acabant els temes i els beats, però ha sigut un procés bastant llarg perquè els dos anem bastant *liats*.

Quin paper té Scotty DK en aquest projecte?

Jo considero que és un projecte dels dos perquè la majoria dels temes els hem anat fent conjuntament. Les idees que havíem fet durant el confinament les vam produir junts a l'estudi. Crec que és un disc conjunt i el productor és el responsable de la meitat de cada tema.

Spaxx P i Scotty DK Foto: Arxiu

En una entrevista el 2020 deies: "penso que un disc ha de ser un projecte concebut des de zero i m'agradaria que el dia que tregui un disc tingui una coherència musical". Com s'ha traslladat la idea a 'Demà el món s'acaba'?

Aquest té bastant més coherència musical que *Oblidar*. No ha sigut un disc de tancar-nos un mes a l'estudi i que estigui tot molt pensat, ha anat sortint més espontàniament, però sí que té una coherència musical. Tots els temes tenen guitarres i estan molt influenciat per elements del rock i el punk. La coherència musical ve per l'**Scotty DK** com a productor i per la música que escoltàvem abans. Encara que faci rap, hi ha molts temes que no sé si es poden considerar rap o trap, en realitat.

A "Mermelada" repeteixes "demà el món s'acaba". Hi ha una espècie d'intenció 'carpe diem' a tot el disc?

Sí, el concepte d'aquest tema i de tot el disc surt de la sensació que tenim que tot està a punt de petar. La societat, el moment en què vivim i la covid han obert més aquesta escletxa col·lectiva. La cançó ve a dir això: "demà el món s'acaba, deixa de fer l'idiota que queden quatre dies, i viu el moment".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=sTBSK4ih2ms>

Hi ha qui creu que les temàtiques dels gèneres urbans es limiten a la vida de traper, però també hi ha espai per a la crítica social. De què has volgut fer denúncia?

Jo soc més de tirar cap a dins i parlar de coses que em passen a mi. Però també parlo del que estem vivint, parlo de la covid o de situacions una mica precàries que vivim els joves, i sobretot la gent que, com jo, està intentant fer una carrera artística, que costa arrencar i les passa *canutes*.

Hi ha algunes cançons com "Síndrome d'Estocolm" i "Angie" que estan més buides de producció. Amb què heu experimentat musicalment en aquest disc?

He volgut provar de cantar una mica més enllà del rap o el trap que havia fet fins ara. És un disc que és bastant més melòdic, excepte "Kebab i Sushi" que és més raper. No sé quina etiqueta li posaria al disc, però té bastants temes que tiren cap a melodies més rockeres.

Spxxn P Foto: Arxiu

Cap on t'agradaria que evolucionés la teva trajectòria musical?

Sempre dic que soc més un realitzador que fa música que un músic que realitza. Faig música perquè em surt i perquè m'agrada, o bé perquè ho necessito, perquè estic en un moment trist i és la meva escapatòria. El disc és una barreja entre aquestes dues parts: hi ha espai per a la depressió i per dir que el món s'acaba, però també pels moments de festa i per deixar-se anar una mica.

Ara parlaves de la teva faceta de realitzador. Al videoclip de "Kebab i Sushi" et poses al punt de mira d'un jurat molt carca. Com ha estat el procés de creació?

El videoclip l'he dirigit amb l'Albert Capó i en realitat tot va sorgir d'una idea més formal d'utilitzar les repeticions i va desencadenar cap a una performance. Tot va sortir d'una localització. Volia una estètica que no tingués res a veure amb la música de la cançó i vam trobar el Milano Jazz Club. La idea era fer una performance de jazz una mica esperpèntica, amb un jurat que s'acaba contaminant del tema.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=3mKZOEadxzY>

Al disc hi ha diverses col·laboracions. Com han sorgit?

El noi de Tona és col·lega meu de fa molts anys, ja thaviem col·laborat prèviament i "Kebab i Sushi" va sortir de forma natural. **Pol Bordas** i **Yung Rovelló** són dues persones que he conegut a través de la música. El **Pol** treballa amb l'**Scotty** i el vam voler posar en dos temes perquè ens agrada molt el que fa. I amb el Sergi, **Yung Rovelló**, hi vaig col·laborar pel seu disc i un dia a l'estudi va sortir "Fuck Bro", que està produït per Bou.

Des de fora, la impressió és que hi ha força unitat a l'escena urbana catalana. Et sembla que

realment és així?

Crec que és una escena que s'està formant, que és molt petita, i on hi ha més bon rotllo que a l'escena espanyola. A l'escena catalana som pocs i ens acabem coneixent tots; es respira certa unió i s'intenta fer una mica de família. També es podria fer més, però això és com tot, quan hi ha algú que triomfa li costa ajudar els de baix, però entre la gent que estem a la base crec que es fa bastant família.

Creus que hi ha lloc per a tothom a la música urbana en català?

Com més grups hi hagi, com més joves sàpiguen que hi ha música en català com la que escolten en castellà o en anglès, com més escena creem, més espai hi haurà per a tothom. És bo fer col·laboracions, és bo repartir perquè al final el que estàs fent és fer créixer l'escena. Catalunya està molt ancorada a la música pop catalana i la música urbana costa que funcioni si no beu de la música *mainstream*, la que tothom escolta als mitjans. És generacional i no ho pots forçar. Quan els joves comencin a escoltar música en català començarà a créixer.